

Emma Kari vihr

Kirjallinen kysymys lintulajien suojelusta

Eduskunnan puhemiehelle

Monet metsiemme tavallisimmista lintulajeista ovat vähentyneet tehometsätalouden ja ilmastonmuutoksen takia. Suomen lintujen uhanalaisuus 2015 -selvityksen (Tiainen ym. 2016) mukaan muun muassa aiemmin yleiset lintulajimme töyhtötiainen ja hömötiainen ovat nykyään uhanalaisia. Selvityksen mukaan syynä tähän ovat metsätalouden aiheuttamat muutokset metsissä.

Talousmetsissä lintuparien määrä on vähentynyt lyhyessä ajassa lähes 20 prosenttia. Kahdestatoista runsaimmasta lajista seitsemän on taantunut, ainoastaan talitiainen runsastui. Myös esimerkiksi peippo, hippiäinen ja vihervarpunen kärsivät avohakkuista. Samaan aikaan hallitus suunnittelee biotalouden nimissä lisäävänsä suomalaisten metsien hakkuita.

Myös vesien ja kosteikkojen lintulajien uhanalaisuus on lisääntynyt huolestuttavalla tavalla. Suomen ympäristökeskuksen (SYKE) tutkimuksen (Virkkala 2016) mukaan erityisesti sorsalinnuissa, päiväpetolinnuissa ja kahlaajalinnuissa on keskimääräistä enemmän uhanalaisia tai silmälläpidettäviä lajeja. Syitä tähän ovat mm. vesistöjen liiallinen rehevöityminen, muutokset lintujen muutonaikaisilla ja talvisilla levähdysalueilla sekä metsästys ja pyynti.

Vuonna 2015 arvioiduista 245 lintulajista peräti 87 on uhanalaisia ja 23 silmälläpidettäviä. Yhteensä 45 % arvioiduista lajeista on siis ns. punaisella listalla. Uhanalaisuus tarkoittaa riskiä hävitä lajistosta kokonaan. Ihmisten ja sitä kautta valtiovallan velvollisuus on torjua uhanalaisuutta ja poistaa siihen johtavia syitä sekä huolehtia siitä, että silmälläpidettävät lajit eivät ajaudu uhanalaisiksi. Suomi on sitoutunut muun muassa YK:n Biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen ja valtioneuvoston periaatepäätösten kautta pysäyttämään luonnon monimuotoisuuden köyhtymisen.

Samaan aikaan, kun luonnonsuojelun rahoituksesta on leikattu suhteessa enemmän kuin miltään muulta hallinnonalalta, on hallitus asettanut tavoitteeksi kasvattaa hakkuita historiallisen suuriksi. Tämä tarkoittaa väistämättä sitä, että yhä useammin hakkuut kohdistuvat myös monimuotoisuuden kannalta arvokkaille alueille. Uhanalaisuusselvitys ja SYKEN tuore tutkimus osoittavat, että tehdyt suojelutoimet ja toimet metsätalouden kestävyysvarmistamiseksi ovat olleet riittämättömiä.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Kirjallinen kysymys KK 19/2016 vp

Mihin toimenpiteisiin hallitus aikoo ryhtyä lintulajien taantumisen estämiseksi sekä suojelutoimien parantamiseksi ja

miten hallitus aikoo kohentaa metsäluonnon, vesistöjen ja kosteikkojen tilaa, varmistaa metsätalouden kestävyys luonnon monimuotoisuuden näkökulmasta sekä seurata biotalouden edistämisen vaikutuksia metsäluonnon tilaan?

Helsingissä 4.2.2016

Emma Kari vihr